

Article 11. Convenis de col·laboració amb altres administracions públiques.

L'Administració General de l'Estat, la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia i, si s'escau, l'Ajuntament de Lorca poden subscriure els convenis de col·laboració que siguin necessaris per a l'aplicació de les mesures que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició addicional primera. Facultats de control.

Les administracions interventores en el finançament de les ajudes que preveu aquest Reial decret llei es reserven la facultat de controlar el compliment del seu objecte, condicions i finalitat, de conformitat amb el que preveu la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, i disposicions concordants.

Disposició addicional segona. Competències de la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.

El que estableix aquest Reial decret llei s'entén sense perjudici de les competències que corresponen a la Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia a l'empara del seu Estatut d'autonomia.

Disposició final primera. Facultats de desplegament.

El Govern i els titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, dicten les disposicions necessàries per a l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 11 de febrer de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

2297 REIAL DECRET 161/2005, d'11 de febrer, pel qual es modifica el Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, pel qual s'estableix el procediment d'aplicació de les directives de la Comunitat Europea sobre intercanvi d'informació tributària. («BOE» 37, de 12-2-2005.)

La Directiva 77/799/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1977, relativa a l'assistència mútua entre les autoritats competents dels estats membres en l'àmbit dels impostos directes, de determinats impostos sobre consums específics i dels impostos sobre primes d'assegurances, ha procurat als estats membres, des de la seva aprovació, el marc jurídic necessari per a l'intercanvi d'informació tributària en l'àmbit dels impostos directes i indirectes.

No obstant això, les circumstàncies en les quals les administracions tributàries dels estats membres han de lluitar contra el frau fiscal han canviat substancialment

d'aleshores ençà, per la qual cosa és necessari que els estats procedeixin a revisar els instruments que han sustentat la cooperació fins ara. Per a això, en el si del Consell es va constituir el grup «ad hoc» Frau fiscal, que va efectuar una sèrie de recomanacions, algunes de les quals són les que posa en pràctica la Directiva 2004/56/CE.

Per aquests motius, el Consell ha adoptat la Directiva 2004/56/CE, de 21 d'abril de 2004, per la qual es modifica la Directiva 77/799/CEE relativa a l'assistència mútua entre les autoritats competents dels estats membres en l'àmbit dels impostos directes, de determinats impostos sobre consums específics i dels impostos sobre primes d'assegurances. La Directiva 77/799/CEE va ser incorporada a l'ordenament intern juntament amb les modificacions dutes a terme per la Directiva 79/1070/CEE del Consell, de 6 de desembre de 1979, per la qual s'inclou l'impost sobre el valor afegit en el seu àmbit d'aplicació, pel Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, pel qual s'estableix el procediment d'aplicació de les directives de la Comunitat Europea sobre intercanvi d'informació tributària. Posteriorment, el Reial decret esmentat va ser objecte d'una nova modificació pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, per donar compliment al que disposa la Directiva 92/12/CEE del Consell, de 25 de febrer de 1992, i que va donar cabuda als impostos especials de fabricació en el seu àmbit d'aplicació. Finalment, la Directiva 2003/93/CE del Consell, de 7 d'octubre de 2003, va excloure l'impost sobre el valor afegit del seu àmbit d'aplicació, en el qual va incloure l'impost sobre primes d'assegurances. La Directiva esmentada ha estat incorporada a l'ordenament intern mitjançant el Reial decret 1408/2004, d'11 de juny, que modifica també el Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre.

En aquest Reial decret els canvis introduïts en el Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, són els següents:

En primer lloc, actualitza el contingut de l'apartat 2 de l'article 1: l'adapta a la denominació actual dels impostos inclosos i hi incorpora expressament l'impost sobre la renda de no residents, que tanmateix ja estava inclòs en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, en virtut del que disposa l'apartat 4 de l'article 1.

En segon lloc, incorpora a l'article 2 el principi d'actuació per compte propi, segons el qual l'Administració tributària no ha de donar un tractament diferent, per raons de dret o de pràctica administrativa, a les peticions d'informació d'altres estats membres que a les pròpies actuacions de captació d'informació que realitzi per propòsits merament interns. Aquest principi suposa no només que cada autoritat competent apliqui la diligència deguda en la recopilació de la informació, sinó que en cada Estat membre el conjunt de disposicions que regulin les actuacions de captació d'informació de les administracions tributàries sigui únic, sense distingir si la captació es fa a efectes interns o a sol·licitud de l'autoritat competent d'un altre Estat.

En tercer lloc, es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 8, sobre confidencialitat, i de l'article 9, sobre limitacions a l'ús de la informació obtinguda.

En quart lloc, es revisa el contingut de la disposició addicional, per permetre la designació d'un representant autoritzat i actualitzar les referències a la Comunitat Europea i als centres directius integrats al ministeri d'Economia i Hisenda.

Així mateix, s'hi afegixen dos preceptes nous. Mitjançant el nou article 10 s'incorpora l'assistència mútua en matèria de notificacions d'actes d'aplicació dels tributs i imposició de sancions en altres estats membres. En aquesta matèria es determina la realització d'aquestes notificacions d'acord amb la normativa que reguli les notificacions a l'Estat membre requerit, tant a l'empara del que disposa la mateixa directiva com pel principi d'actuació per compte propi. Per la seva part, l'article 11 fa el

mateix amb relació a la regulació positiva necessària per millorar la realització de controls simultanis.

Per tot això, és procedent modificar el Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, i donar compliment al que disposa l'article 2 de la Directiva 2004/56/CE del Consell.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 11 de febrer de 2005,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, pel qual s'estableix el procediment d'aplicació de les directives de la Comunitat Europea sobre intercanvi d'informació tributària.*

El Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, pel qual s'estableix el procediment d'aplicació de les directives de la Comunitat Europea sobre intercanvi d'informació tributària, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 2 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«2. En l'ordenament tributari espanyol tenen la consideració d'impostos sobre la renda o el patrimoni:

- a) L'impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) L'impost sobre el patrimoni.
- c) L'impost sobre societats.
- d) L'impost sobre la renda de no residents.»

Dos. S'afegeix un apartat 3 a l'article 2 amb la redacció següent:

«3. El ministre d'Economia i Hisenda ha de procedir com si actués per compte propi per atendre les peticions d'intercanvi d'informació.»

Tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 8 queden redactats de la manera següent:

«1. Les informacions obtingudes per l'Administració tributària, en virtut del que disposa aquest Reial decret, només són accessibles a les autoritats i els funcionaris encarregats directament de la gestió o la inspecció de l'impost. La informació obtinguda s'ha de mantenir en secret, en les mateixes condicions que la informació recollida d'acord amb la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i les seves normes de desplegament, i les lleis dels tributs enumerats a l'article 1, llevat del que disposen els apartats següents.

2. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració tributària, en aplicació d'aquest Reial decret, només es poden fer servir per als fins encomanats a l'Administració tributària i únicament poden ser revelats amb motiu d'un procediment administratiu o judicial iniciats en relació amb la liquidació de l'impost, la imposició d'una sanció o la revisió administrativa o judicial de l'una o de l'altra; també poden ser revelats per a la denúncia o la persecució de delictes de contraban, de blanqueig de capitals o contra la hisenda pública. Aquestes dades, informes o antecedents es poden revelar en el curs de judicis orals o vistes públiques o en les sentències, si l'autoritat competent de l'Estat membre que els subministra no s'hi ha oposat expressament en el moment de facilitar-los.

Les autoritats i els funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents

estan obligats a mantenir-los en el més estricte i complet sigil, llevat dels casos esmentats en el paràgraf anterior.

No obstant el que disposa aquest apartat, la informació obtinguda d'acord amb el que disposa aquest Reial decret pot ser utilitzada per comprovar o liquidar les mesures, exaccions, cànon, drets, impostos i altres crèdits recollits a l'article 2 del Reial decret 704/2002, de 19 de juliol, pel qual s'incorporen les modificacions de determinades directives comunitàries sobre assistència mútua en matèria de recaptació.»

Quatre. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Limitacions en l'intercanvi d'informació.*

1. Per complir el que disposa aquest Reial decret, el ministre d'Economia i Hisenda ha de facilitar a les autoritats competents dels altres estats membres de la Comunitat Europea qualsevol informació que l'Administració tributària tingui o bé es pugui procurar legalment, en particular, d'acord amb els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

No obstant això, el ministre d'Economia i Hisenda pot negar una determinada informació sol·licitada per un altre Estat membre quan facilitar-la conduïxi a divulgar un secret comercial, industrial o professional, un procediment comercial, o sigui contrari a l'ordre públic.

2. Per obtenir la informació sol·licitada, el ministre d'Economia i Hisenda no està obligat a realitzar investigacions o actuacions que contravinguin a la legislació espanyola o a la pràctica administrativa.

3. El ministre d'Economia i Hisenda pot rebutjar una sol·licitud d'informació d'un altre Estat membre quan l'Estat sol·licitant no pugui facilitar informació de naturalesa anàloga d'acord amb el seu ordenament intern o per raons de fet.»

Cinc. S'hi inclou un nou article 10 amb la redacció següent:

«Article 10. *Notificacions.*

1. A petició de l'autoritat competent d'un altre Estat membre, el ministre d'Economia i Hisenda ha de notificar al destinatari, d'acord amb la normativa aplicable a la notificació d'actes semblants a Espanya, tots els actes o decisions dimanants de les autoritats administratives de l'Estat membre de l'autoritat competent sol·licitant que es refereixin a l'aplicació en el seu territori de la legislació fiscal dels impostos que preveu la Directiva 77/799/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1977, relativa a l'assistència mútua entre les autoritats competents dels estats membres en l'àmbit dels impostos directes, de determinats impostos sobre consums específics i dels impostos sobre primes d'assegurances.

2. El ministre d'Economia i Hisenda pot sol·licitar a l'autoritat competent d'un altre Estat membre que practiqui les notificacions de qualsevol acte d'aplicació dels tributs inclosos a l'article 1 o d'imposició de sancions relatives a aquests tributs.

3. En les sol·licituds de notificació previstes en els apartats anteriors s'hi ha d'indicar, a més de l'objecte de l'acte o de la decisió que s'hagi de notificar, el nom i els cognoms o la raó social i l'adreça del

destinatari, així com qualsevol altra informació que pugui facilitar la seva identificació.

4. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'informar sense demora l'autoritat requeridora del curs donat a la sol·licitud i, en particular, de la data en què l'acte o la decisió s'hagi notificat al destinatari.

Les notificacions fetes en un altre Estat membre a l'empara del que preveu l'apartat 2 s'han d'acreditar mitjançant la comunicació de la notificació per part de l'autoritat competent de l'altre Estat membre al ministre d'Economia i Hisenda, efectuada d'acord amb la normativa pròpia de l'Estat de l'autoritat requerida. Les notificacions practicades en un altre Estat membre la comunicació de les quals es produïxi de la forma que preveu aquest apartat s'han de considerar vàlidament efectuades.

5. Els òrgans de l'Administració tributària han d'elevat al ministre d'Economia i Hisenda les peticions de notificacions que s'han d'efectuar en un altre Estat membre, i han de practicar les altres que sol·liciti l'autoritat competent d'un altre Estat membre.»

Sis. S'hi afegeix un nou article 11 amb la redacció següent:

«Article 11. *Controls simultanis.*

1. Quan la situació tributària d'una o diverses persones o entitats subjectes a imposició presenti un interès comú o complementari per a dos o més estats membres, el ministre d'Economia i Hisenda i les autoritats competents dels altres estats membres poden acordar la realització de controls simultanis en els seus propis territoris per intercanviar la informació obtinguda, sempre que s'estimi que aquests resulten més eficaços que els efectuats per un únic Estat membre.

2. El ministre d'Economia i Hisenda ha de determinar de manera independent les persones o entitats subjectes a imposició respecte de les quals té la intenció de proposar un control simultani. Així mateix, ha d'informar motivadament les corresponents autoritats competents dels altres estats dels casos que, segons el seu parer, s'haurien de sotmetre a controls simultanis i del termini en què s'haurien de dur a terme.

3. En cas que l'autoritat competent d'un altre Estat membre remeti al ministre d'Economia i Hisenda una proposta de realització de controls simultanis, aquest li ha de comunicar la seva acceptació o, si s'escau, la seva denegació motivada.

4. Per efectuar un control simultani, el ministre d'Economia i Hisenda ha de designar un representant de l'Administració tributària responsable de la seva supervisió i coordinació.»

Set. La disposició addicional queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional única. *Delegació d'atribucions.*

Les atribucions que aquest Reial decret reconeix al ministre d'Economia i Hisenda poden ser objecte de delegació als efectes del que disposa l'apartat cinquè de l'article 1 de la Directiva 77/799/CEE del Consell, de 19 de desembre de 1977. Sense perjudici d'això, el ministre d'Economia i Hisenda pot desig-

nar altres òrgans que per delegació exerceixin les funcions que estableix aquest Reial decret.»

Disposició addicional única. *Referències contingudes en el Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, pel qual s'estableix el procediment d'aplicació de les directives de la Comunitat Europea sobre intercanvi d'informació tributària.*

Les referències que conté el Reial decret 1326/1987, d'11 de setembre, pel qual s'estableix el procediment d'aplicació de les directives de la Comunitat Europea sobre intercanvi d'informació tributària, a la Secretaria General d'Hisenda, als centres directius que en depenen i a les delegacions d'Hisenda especials s'entenen fetes a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, als departaments i serveis que en depenen i a les delegacions especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, respectivament.

Així mateix, les referències a la Comunitat Econòmica Europea s'entenen fetes a la Comunitat Europea.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 11 de febrer de 2005.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

2301 *ORDRE APA/245/2005, de 9 de febrer, per la qual s'estableixen mesures específiques de protecció en relació amb la llengua blava.* («BOE» 37, de 12-2-2005.)

La llengua blava o febre catarral ovina és una malaltia inclosa a la llista A del Codi Zoonosològic Internacional de l'Organització Mundial de la Sanitat Animal (OIE). La seva propagació suposa un perill greu per a la cabanya i podria tenir conseqüències molt desfavorables per als intercanvis comercials a escala internacional. Les mesures específiques de lluita contra la malaltia les regula el Reial decret 1228/2001, de 8 de novembre, pel qual s'estableixen mesures específiques de lluita i eradicació de la febre catarral ovina o llengua blava.

El 13 d'octubre de 2004, el Programa de vigilància de la llengua blava que preveu l'article 11.1.b) del Reial decret 1228/2001, de 8 de novembre, pel qual s'estableixen mesures específiques de lluita i eradicació de la febre catarral ovina o llengua blava, aplicat per la Comunitat Autònoma d'Andalusia, va posar de manifest la circulació del virus de la llengua blava a la part oriental de la provin-